

Hjerneslag og endret personlighet

Etter et hjerneslag oppstår ofte endringer i personligheten.

Vedkommende er ikke sitt gamle jeg. Han eller hun kan bli rastløs, irritabel, aggressiv eller også apatisk og likegyldig.

Mange ganger oppstår også en viss grad av forvirring. Vedkommende mister oversikten, roter med daglige gjøremål og kan ha problemer med å huske beskjeder og liknende.

Slagpasienten kan få følelsesmessige forstyrrelser. Som regel går han eller hun gjennom en periode med depresjon like etter slaget. Depresjonen kan vedvare i større eller mindre grad i månedene fremover.

Andre følelsesmessige reaksjoner som kan forekomme, er store svingninger i stemningsleiet. Dette kan gi seg utslag i plutselige gråtetokter eller hemningsløs latter, som han ikke har kontroll over og som derfor kan opptre i helt upassende situasjoner

Hva kommer de psykiske forandringene av?

En slagpasient møter mange vanskeligheter. Hukommelsen kan begynne å svikte, synet kan være skadet og talevansker kan komme på toppen av det hele. Dette bidrar til at han kan miste oversikten og føle seg forvirret.

Personlighetsforandringene og de følelsesmessige forandringene kan tildels være en direkte

følge av den hjerneslake slaget har forårsaket, tildels en reaksjon på den følelse av hjelpeløshet som har oppstått etter slaget. I tillegg kommer fortvilelsen og usikkerheten for hva fremtiden vil bringe.

Bør de pårørende søke hjelp dersom de psykiske forandringene blir vanskelig å takle?

Be om hjelp når du føler at du trenger det. Din lege kan gi deg råd og veiledning, trygdekontoret og sosialkontoret er behjelpelig med trygdespørsmål og stønadsspørsmål og kan ordne med hjemmehjelp eller hjemmesykepleie dersom det er behov for det.

Landsforeningen for slagrammede kan også kontaktes.

Er det noe de pårørende kan gjøre?

Et hjerneslag medfører en krise for den det gjelder, men også for de pårørende.

Livet snus med ett opp ned, økonomien kan forandre seg drastisk, ansvar og arbeidsoppgaver i hjemmet må omfordeles.

De pårørende kan i en slik vanskelig livssituasjon bli deprimerte, bitre eller også fortvilet over sin egen følelse av hjelpeløshet.

De pårørende må forsøke gradvis å tilpasse seg den nye livssituasjonen. De må se realistisk på hvilken hjelp de selv makter å yte, men må også se hvor mye tid de trenger for seg selv.

Det er viktig å ta vare på egen helse og eget velvære. I det lange løp vil både pasienten og de pårørende tjene på det.